

[Freddy Madsen.]

understrege, som jeg har gjort det tidligere: uanset at vi ikke er enige i meget af det, fagbevægelsens midler anvendes til, så må det være fagforbundenes suveræne, demokratiske ret at beslutte, hvordan de midler, som indkommer i kontingent, skal anvendes. Det er nu engang flertallet ud fra almindelige demokratiske bestemmelser, der træffer beslutning om det.

Hvis der skulle være en smule konsekvens i tingene, måtte man tilsvarende sige, at i de virksomheder, hvor arbejdsgiverne giver tilskud til andre, til partier, som arbejderne ikke synes om, dér har arbejderne ret til at nedlægge arbejdet i den situation og lade være med at arbejde for den pågældende arbejdsgiver. Det har man ikke foreslået. Det ville også være umuligt, for den slags ting er i reglen hemmelige og ikke, som når det drejer sig om fagforbundenes midler, ganske offentlige.

Vi må pure afvise det forslag, der her foreligger.

Mølgaard (DR):

Dette forslag rører jo ved nogle væsentlige problemer. Det er muligt, at det vil komme til at virke uheldigt, hvis vi gennemfører dette forslag, endda uheldigt i den retning, som hr. Erling Dinesen antydede før med ordene reaktionær og klassebestemt. Men der er unægtelig gode ting indbygget i forslaget eller, om jeg så må sige, dets formålsparagraf. Man siger nemlig, at man vil søge at forhindre, at de helt naturlige og velforståelige arbejderorganisationsdannelser ved simpelt flertalstyranni tvinger deres medlemmer, som også er afhængige på brødet af dette medlemskab, til at bidrage til politiske partier. Det siges med andre ord, men det er formålet, så vidt jeg har forstået, med lovforslaget — en del af formålet i hvert fald — og så vidt kan vi være enige. Det er vi positivt stemt over for at forsøge at få forhindret.

Vi mener imidlertid ikke, at det foreslåede er nogen særlig hensigtsmæssig vej. Vi er bange for, at man i praksis ville komme til at gribe for dybt ind i organisationsfriheden med dette forslag. Denne organisationsfrihed er jo også en grundlovsbestemt ret for det kollektiv, organisationen som sådan ud-

gør, og ikke kun for individet, der er med i organisationen.

Jeg synes, det er lidt uklart, hvad det i grunden er, man er mest imod, eksklusivbestemmelser, altså organisationstvung overhovedet, tvungent medlemskab af en organisation, eller det er dette, at organisationen skal kunne yde tilskud til politiske partier. Jeg synes, disse ting er kædet lidt uheldigt sammen i dette forslag, og jeg må sige, at jeg ville foretrække, at tingene blev adskilt, sådan som retsforbundet har tilsigtet det ved det lovforslag, der i øvrigt netop er gennemført i dag her i tinget fra vor side — det blev jo fremsat i sidste samling også.

Jeg er dernæst betænkelig ved dette forslag, hvis vi tænker på denne side af det, der går ud på at forhindre tilskud til politiske organisationer derved, at det aldeles ensidigt drejer sig om fagorganisationer. I praksis kommer arbejdsgiverorganisationer jo ikke ind i betragtningen her, og det synes jeg er ensidigt.

Dernæst synes jeg, at teksten er uklar. Det hedder sig, at medlemskabet ingen sinde skal kunne pålægges et medlem, hvis man yder disse tilskud. Som før sagt: hvis det er organisationstvungen som sådan, altså det tvungne medlemskab af organisationen som sådan, så må det jo være gældende under alle omstændigheder, men dér har man en varm kartoffel, som ikke er sådan at håndtere, og det er måske også årsagen til, at bestemmelsen egentlig er begrænset til de tilfælde, hvor det er pengene, det drejer sig om, eller hvor der ydes tilskud til politiske partier. Hvis det alene er denne situation, man vil angribe, så synes jeg, at man skal omformulere forslaget.

Dernæst en bemærkning om „pålæg“. Det er jo ikke pålæg om medlemskab, der gør sig gældende. Et pålæg er jo i reglen en lovskrift eller en overenskomst eller en direkte udtrykkelig aftale, men det, der styrer medlemskab eller ikke-medlemskab af en faglig organisation er jo nogle ganske andre ting. Det er jo stort set ukendt med eksklusivbestemmelser i danske overenskomster, stort set. Det er måske nok lidt flot sagt, men det er ikke det typiske på det danske arbejdsmarked, at man opererer med udtrykkelige eksklusivbestemmelser. Det, der styrer disse forhold, er jo udviklingen ude på den en-